



THẤT THANH ĐÀ NẴNG THÁNG BA

Tháng ba khô quánh vành môi nóng
Môi khốc trơ như khí đất trời
Đà Nẵng rang hầm đêm cạn kiệt
Trông vời Thượng Đức đôi ma trơi

Lính chết quanh đồn chưa rõ mặt
Những khuôn mặt trẻ quá ngây thơ
Viên đạn trúng thân làm co giật
Tuổi thơ đành xa lánh cuộc chơi

Thường Đức máy bay sà xuống thấp
Tân thương dân lính khỏi nơi này
Khói bụi mù trời sương mịt đất
Đạn rền cùng tiếng hú quanh đây

Tháng ba Đà Nẵng thất thanh gọi
Tam kỳ, Tiên Phước rút quân nhanh
Lính cùng dân tả tơi hoa lá
Đường ngang bít lối, mù quân hành

Bỏ lại đằng sau những hỗn loạn
Lính và dân...trời đất khốn cùng
Dân - con cá đang nằm trên thớt
Kiếp người trôi nổi thật lao lung

Tháng ba thoi thóp hơi thở gấp
Đà Nẵng ngùi trông ở cuối đường
Ta chợt thấy mình mau gấp gấp
Xa rời Đà Nẵng tránh tai ương

Tháng ba Đà Nẵng co giò chạy
Chen chúc nhau theo sóng xuống thuyền
Lặn hụp cực cùng bên nổi chết
Ơi đêm Đà Nẵng có buồn không?

Đà Nẵng phố phường đang ụp xuống
Một trời lửa rực đàng sau lưng
Một trời quê bỗng dựng tàn lụi
Ơi bến sông Hàn khóc đau thương

Tháng ba năm ấy còn ai nhớ
Ngó lại đằng sau những mịt mù
Hồn đâu trong tháng ba ngày đó?
Chiến tranh hè! nước mắt riêng chung